

A reumatológiában még közelebb kerültünk Nyugat-Európához*

Prof. dr. Szekanecz Zoltánnal, a Debreceni Egyetem Reumatológiai Tanszékének vezetőjével és a Magyar Reumatológusok Egyesületének elnökével beszélgettünk arról az apropóból, hogy őt választották meg az Európai Reumaellenes Liga új főtitkárának.

– Gratulálunk a kinevezéshez! Volt már korábban példa arra, hogy ilyen szinten képviselje az országot Európában reumatológus professzor?

– Az Európai Reumaellenes Liga (EULAR) vezetősége aránylag kevés kelet-közép-európai és magyar tagot számolt, ennek ellenére töltöttek be már magyarok fontos pozíciókat, 1991-ben prof. dr. Gömör Béla elnöke volt a szervezetnek, prof. dr. Czirják László pedig később főtitkárként tevékenykedett. Kinevezésem tehát folytatólagos szakmapolitikai siker az ország számára.

– Milyen út vezetett idáig személyes pályáját tekintve?

– Az EULAR főleg tudományos és oktatási, és emellett a betegellátást előtérbe helyező szervezet. A debreceni tanszék vezetőjeként és 2012 óta a Magyar Reumatológusok Egyesületének elnökeként volt lehetőségem külföldi kapcsolatokat is építeni. A tanszéken aktív tudományos életet folytatunk, évente 20-25 közleményt publikálunk. Több szalon sikerült csatlakoznunk a nemzetközi vérkeringéshez. Hat éve képviselem az országot az EULAR oktatási bizottságában, ahogyan egyébként több magyar kolléga is tagja különböző EULAR-bizottságoknak. Négy évvel ezelőtt Budapesten Európai Reumatológiai Kutatási Konferenciát rendeztünk, tavaly pedig szintén a fővárosban tartottunk 150 fős oktatási kurzust az EULAR képviseletében. A szakmai diplomáciai tevékenységek pályám során folyamatosak, és

mára a személyes kapcsolatok is előtérbe kerültek. A mi generációnk került az EULAR vezetőségébe – új elnökünk sem kivétel ez alól – tehát hasonló gondolkodású és egymást jól ismerő szakemberek irányítják a szervezetet. A gyakorlatban pedig úgy nézett ki a kinevezésem, hogy a hazai egyesület jelölt a pozícióra, majd az EULAR-konferencián a közgyűlés megszavazta személyemet.

– Milyen tudományos területet képvisel elsősorban a szervezetben?

– Az EULAR 2009-ben alapította meg a kardiovaszkuláris társbetegségekkel foglalkozó bizottságát, amely megfogalmazta a multimorbiditással járó problémák felismerésére és kezelésére vonatkozó ajánlását. Ebben a munkában már a kezdetektől részt vehettem. A gyulladással járó reumatológiai kórképeknél a gyulladás következtében más szervrendszerek is megbetegsznek, fokozódik az érelmeszesedés, ezért van, hogy az arthritises betegek gyakran stroke-ban vagy szívinfarktusban halnak meg. Fontos, hogy a reumatológusok saját szakterületükön túlra is tekintsenek, és gondoljanak a társbetegségekre, a szív- és érrendszeri kockázattal mellett a csontritkulásra, a daganatos kockázatra, amely a nem jól kezelt páciensek esetében nő meg, a depresszióra és egyéb kórképekre. Ez a téma mára az egyik legforrongóbb területté vált, így külön öröm, hogy nekünk Debrecenben ez a fő fókuszunk.

* A Magyar Orvos számában megjelent cikk újraközlése a kiadó engedélyével.

Egyre több kolléga kerül be az EULAR kisebb munkacsoportjaiba, pl. a kéz arthrosisának kezeléséről vagy a korai arthritisről szóló projektekbe, ami szakmapolitikailag nagy siker, hiszen a szervezetet elsősorban nyugat-európai szakemberek alkotják. Ez a szakmai siker főként a Magyar Reumatológusok Egyesületének köszönhető. Az elmúlt 20 évben egyre több olyan kutatóhely jön létre Magyarországon, amelyek európai szintű tudással rendelkező kutatókat nevelnek.

– *Milyen új lehetőségekre és feladatokra számít, mint a hazai társaság elnöke és egyben az EULAR főtitkára?*

– Az átfedés egy év lesz csupán, a hazai pozíció nyolc évig tartott, jövőre véget ér, így a főtitkárságra intenzívebben tudok koncentrálni. A Magyar Reumatológusok Egyesületének új elnöke lesz, akit, illetve az új vezetőséget és tagságot nemzetközi szinten tudom majd segíteni. Remélem olyan személyt választunk elnöknek, akivel összekapcsolhatjuk a hazai és a nemzetközi reumatológiai életet. Mivel hat európai bizottságban dolgozik magyar szakember, ez az együttműködés több szinten is megerősíthető lesz.

– *Hogyan változnak meg ezentúl a szakmai mindennapjai?*

– Első helyen továbbra is a debreceni tanszék áll. Debrecenben felnőtt egy olyan csapat, amelynek tagjaira bármilyen munkát rábízhatok, nem áll meg az élet külföldi és belföldi szakmai útjaim miatt. Az EULAR főtitkársága számos utazással, kongresszussal, megbeszéléssel jár, de az itthoni feladataim emiatt nem szorulhatnak háttérbe.

– *Mi lesz a legfontosabb célja főtitkárként?*

– A tagországok homogenizálása az elsődleges célom. Jelenleg a munkacsoportok 90%-át nyugat-európaiak alkotják, pedig Magyarországon, Csehországban, Szlovákiában, Lengyelországban, Romániában és a balti országokban felnőtt egy olyan nemzedék, amely részt tud és akar venni a nemzetközi munkában is. Éppen ma, az interjú adásának napján Zürichben tartottuk az EULAR végrehajtó bizottsági ülését, ahol megfogalmaztuk, hogy a főtitkár szerepe, amellet, hogy mindenben segítse az elnököt, főként diplomáciai, szakmapolitikai jellegű, vagyis az egyes országok közötti kommunikáció erősítése. Jó lenne, ha minden EULAR-projektben legalább egy kelet-közép-európai szakember is részt venne, illetve az EULAR tudományos bizottságaiba, a kongresszus szervezői közé is delegálhatnánk több embert a régióból. Feladatom lesz felvenni a kapcsolatot az említett országok képviselőivel, három hete találkoztam a jelenlegi szlovák szakmai társaság elnök asszonyával, és januárra kaptam meghívást Lengyelországba, a helyi kongresszusra. Remélem ezeknek a tárgyalásoknak lesznek eredményei, mert számos jó szakember van, akiket érdemes volna segíteni abban, hogy bekerüljenek az európai körforgásba.

– *Kik azok, akik támogatták a főtitkárságig vezető úton?*

– A munkahelyemen a közvetlen kollégáim sokat tettek személyes szakmai sikereimért is. A Magyar Reumatológusok Egyesülete nominált erre a pozícióra, ennek megfelelően kötelezettséggel is tartozom feléjük, és a családom támogatása is rengeteget jelentett és jelent számomra.

Radnai Anna dr.